

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Dalszy ciąg ofiar patriotycznych z powodu wojny.)

P. Antoni Czerny, c. k. leśniczy w dobrach kameralnych Łaneczyn zobowiązał się na czas teraźniejszej wojny płacić na potrzeby wojenne po 5 zł. miesięcznie.

PP. urzędnicy urzędów powiatowego i podatkowego w Chodorowie, ks. Jan Juryczynski, gr. kat. proboszcz w Boryniczach, i dyurnista urzędu powiatowego w Chodorowie p. Jan Łopuszański zobowiązali się płacić od 1. sierpnia b. r. na potrzeby wojenne razem po 13 zł. 80 c. w. a. miesięcznie.

Te czyny patriotyczne podaje się z wyrazem zupełnego uznania do wiadomości powszechniej.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 1. sierpnia 1866.

S p r o s t o w a n i e.

W Nr. 172 „Gazety Lwowskiej“ w spisie ofiar patriotycznych zaszła omyłka druku co do ofiary przyrzeczonej przez p. Leiba Mayera, dzierżawcę dóbr Skomoroch, który zobowiązał się płacić na potrzeby wojenne miesięcznie nie po 15 zł. jak mylnie podano, lecz po 50 zł.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 27. lipca r. b. nadać najmłodszej zandarmowi Leonowi Szmigielskiemu z komendy zandarmeryi krajowej nr. 7. za wyratowanie z niebezpieczeństwem własnego życia trojga ludzi z pośród płomieni palącego się domu, tudzież zandarmom Janowi Hlawaczowi i Piotrowi Hüblerowi z tej samej komendy zandarmeryi za wyratowanie dwojga ludzi z takiego samego niebezpieczeństwa — srebrny krzyż zastugi.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia austriacka.

Wiadomości z teatru wojny.

Od czasu zawieszenia broni zamilkły doniesienia z teatru wojny. Zdaje się jednak, iż wiadomość o przerwaniu kroków nieprzyjacielskich nie wszędzie na czas przybyła, gdyż komendant twierdzy Teresienstadt jeszcze w dniu 29. lipca zrobił wycieczkę ku Kraiup, przyczem most drogi żelaznej spalony został i wielu Prusaków dostało się do niewoli. Według „Wanderera“ Prusacy z tego powodu nałożyli nowe na Pragę kontrybucye, domagając się codziennej dostawy 10.000 cetnarów owsa, 600 cetnarów maki, 500 cetnarów kawy, 150 cetn. ryżu i t. p. Na przypadek uchybienia odstawy, miasto zagrożone jest środkami egzekucyjnymi. Autentycznej o tem wiadomości dotąd jeszcze nie mamy.

„Baierische Zeitung“ wspomina, iż pomimo wyraźnego przyrzeczenia danego dnia 27. lipca p. von der Pfordten w Nikolsburgu, wojska pruskie dnia 29. różne części Bawaryi obsadziły. Baron von der Pfordten przestał z tego powodu energicznie przedstawiania z Wiednia do Nikolsburga, dla zapobieżenia dalszemu posuwaniu się Prusaków.

Zegluga na Renie znów otwarta została, z powodu zupełnie zmienionego położenia rzeczy.

Z Mnichowa donoszą telegrafem z 30. lipca: Pochód Prusaków ku górnej Frankonii nieustaje, wczoraj ciągnęli oni do Baireuthu i frankońskiej Szwajcaryi, przedwczoraj do Muggendorf; dla tego przerwaną była komunikacja koleją żelazną z Norymbergi do Bambergu.

Dalej piszą z Mnichowa pod dniem 31. lipca: Pomimo ułożonego zawieszenia broni mieli Prusacy wkroczyć dziś w południe do Norymbergi. Rozjem między Bawaryą i Prusami ma się rozpocząć dnia 2. sierpnia. — „Baier. Ztg.“ pisze: Podpułkownik Roth odjechał osobnym pociągiem do Baireuth, by wyjednać u Księcia Meklenburskiego zawieszenie broni.

„Neue Würzb. Ztg.“ donosi urzędownie pod dniem 1. b. m.: Podług konwencji zawartej między Księciem Karolem i generałem Manteufflem, wkracza w czwartek zrana jedna brygada pruska do Würzburga. Miasto uważane będzie jako spokojne i nie ma płacić żadnej kontrybucyi. Wojsko zaopatrywane będzie za miernem wynagrodzeniem. Twierdzę i przedmieście zatrzymują Bawarczycy.

„Nordd. Allg. Ztg.“ z 30. lipca zaprzecza temu, jakoby państwa południowych Niemiec pragnęły wejść w stosunki związkowe z nowym związkiem na północy, i daje do zrozumienia, że wstąpienie południa do związku północno-niemieckiego postużyłoby tylko

do wzmocnienia partykularnych żywiołów Hanoweru, Hessyi elektoralnej i Nassau.

„Patrie“ z 31. lipca pisze: Akt podpisany w Nikolsburgu zabezpiecza tylko utrzymanie Królestwa saskiego; rządowi pruskiemu zostawiono zupełna wolność co do tego, czy zechce całkiem lub częściowo wcielić Hanower i Hessyę elektoralną do Prus. W Berlinie zaś uważają wcielenie tych państw za rzecz pewną.

Ten sam dziennik powiada dalej: Preliminarya pokojowe między Austryą i Włochami nie wspominają nic o okręgu trydentyńskim i ograniczają się tylko na wskazaniu konieczności, ażeby linia graniczna między Austryą i Włochami ustanowiona została traktatem.

Książę Napoleon opuścił Florencyę dnia 31. lipca wieczorem i udał się z powrotem do Francyi; sądzą że pojedzie wprost do Vichy.

Sledztwo przeciw admirałowi Persano toczy się energicznie; Król Wiktor Emanuel odjechał 30. lipca z Ferrary do Rovigo.

W Hiszpanii nie ustaje agitacya rewolucyjna, tak że temi dniami spowodowany był minister stanu wydać rozkaz, ażeby zniewczono zabiegi towarzystw demokratycznych.

„Monitor“ paryski z 1go b. m. ogłasza pismo Cesarza do ministra stanu, które wskazuje podstawy dekretu odnoszącego się do organizacyi kasy dla niezdolnych do pracy robotników.

„Italie“ z 31. lipca utrzymuje, że układy o pokój będą odbywać się w Pradze, i sądzi, że pokój będzie podpisany przed 15tym sierpnia.

Preszburgska gazeta dowiaduje się z zupełnie wiarogodnego źródła, że było już postanowionem na wypadek wkroczenia Prusaków do Preszburga nałożenie na miasto kontrybucyi w kwocie trzy milionów złr. Miał to powiedzieć ten sam pruski generał (Bose), który w wilię bitwy pod Blumenau, zapytany przez oberzystę o śniadanie, odrzekł, iż nie potrzebuje jutro śniadania, gdyż spodziwiewa się o godzinie 10tej zrana śniadać w Preszburgu.

Czerńlowce, 3. sierpnia. (Stan cholery.) W ostatnich dwóch dniach występowała cholera na przedmieściu Kaliczance z większą gwałtownością, tak, że liczba wypadków słabości i śmierci w tej dzielnicy była stosunkowo znaczna. W jednym domu przy głównym gościńcu w tej dzielnicy mieli wszyscy wymrzeć. W samym rynku mało co słyhać już o nowych wypadkach słabości, ale zato wzmagają się tam znów tyfus od czasu ustawiania cholery.

Kraków, 3. sierpnia. (Mianowanie.) „Krak. Ztg.“ donosi: Jak się dowiadujemy z ogłoszonych w „Gazecie wiedeńskiej“ „zmian w c. k. armii“ został dotychczasowy podpułkownik placu w Krakowie. Daniel Petrich mianowany pułkownikiem i komendantem kasztelu krakowskiego.

Wiedeń, 1. sierpnia. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaśn. Pan przybył wczoraj z Schönbrunnu o godz. 7. zrana w towarzystwie adjutanta przybocznego p. Vlasich do burgu i przyjmował ministra bawarskiego p. Pfordten, tudzież ministra spraw zewnętrznych hr. Mensdorffa. — Najjaśn. Pani przyjmowała wczoraj przed południem J. C. M. Arcyksiężnę Maryę i Matyldę, poczem przybyła z Schönbrunnu do Wiednia i zwiedzała niektóre szpitale wojskowe. Następnie o godz. 3. Najjaśn. Pani wraz z Cesarzem Jego Mością powróciła do Schönbrunnu. Najjaśn. Pani ma w sobotę powrócić do Budy.

Szef sekcji w ministerjum finansów hr. Savenau, powołany przed rok do ministerstwa, został przeniesiony na stan spoczynku.

„Debatte“ donosi, iż Wydział c. k. Namiestnictwa, który w Pradze czynności swe rozpoczął miał, takowych nie rozpocznie. Negocjacje między pruskim generałem-lejtnantem Erichem a radzcą namiestnictwa baronem Hennigerem w tym celu prowadzone, nie doszły do pożądanego rezultatu. Zdaje się, iż baron Henniger znów Pragę opuści.

Liczne skargi słyszeć się dają wszędzie z powodu rekwizycyi pruskiej. Marszałek krajowy niższo-austriacki książę Colloredo, podał notę do ministerjum wojny z prośbą, ażeby toż ministerjum na drodze bezpośredniego udania się do głównej komendy armii pruskiej usunęło rekwizycye, jakie sobie czynić pozwalają oficerowie i żołnierze pruscy w częściach Austrii niższej przez Prusaków obsadzonej, które to rekwizycye i zdzierstwa przechodzą wszelką miarę tego, co nawet w czasach wojennych wydarzać się zwykło. Podanie księcia Colloredo przesłane być miało natychmiast przez parlamentarza do głównej kwatery pruskiej. Deputacya, która z Pragi do Wiednia przybyła, składająca się z deputowanych Brauner i Bächer odebrała od ministra stanu zapewnienie, iż od dnia 2. sierpnia rząd przyjmie na siebie przywrócenie administracyi w Czechach, przywrócenie zakładów pieniężnych i kredytowych, ustanowienie zaprowiantowania, ukończenie osobnych rekwizycyi i dostarczenie prestacyi dla Prusaków.

„Gazeta wiedeńska“ z 1. b. m. pisze: „W pewnych kołach rozszerzyła się pogłoska, jakoby świat finansowy z powodu mającego się niby wypłacić Prusom dalszego wynagrodzenia wojennego, miał być pociągany do innych jeszcze operacji kredytowych, prócz tych, które jak wiadomo są już w toku dla dostarczenia 30. milionów złr. w srebrze.

Z kompetentnej strony jesteśmy upoważnieni zapewnić stanowczo, że ta pogłoska jest zupełnie bezzasadna.“

Pragski dziennik „Bohemia“ donosi pod dniem 25go lipca, iż przybył do Pragi c. k. radca dworu baron Henniger, dla wprowadzenia w czynność wydziału administracyjnego c. k. Namiestnictwa. P. Henniger przedstawił się w dniu 24. lipca zastępcy rządu pruskiego, jeneralleitnantowi Erichowi i zrobił wizytę burmistrzowi pragskiemu, Dr. Belskiemu. Wydział administracyjny w dniu 25go lipca otwarty być ma. Urzędnicy c. k. buchalteryi zostali także wezwani do rozpoczęcia urzędowej swej czynności.

Zastępca pruskiego jenerał-gubernatora pragskiego, jeneralleitnant Erich wydał pod dniem 23. lipca następujące rozporządzenie.

1. Podaje się do publicznej wiadomości, iż podpisane gubernium zamierza ułatwić komunikację pocztową i opłatę cła dla podniesienia handlu i przemysłu, o ile tylko potrzebne rękojmie dane będą przez władze właściwe. Dopóki namiestnictwo lub jego zastępca nie powróci, rękojmia ta dana być nie może. Pomyślność kraju zawisła przedewszystkiem od rozpoczęcia czynności władz królestwa czeskiego.

2. Drugie rozporządzenie zakazuje oficerom i urzędnikom wojskowym mieszania się w popęd dróg żelaznych, pod karą sądów wojennych. Wszystkie prośby odnoszące się do dróg żelaznych podawane być mają do królewskiej komisji liniowej w Pradze, w pałacu Nostitzta.

3. Trzecie rozporządzenie stanowi, iż dostawianie prowiantu w czasie marszu i w ogóle wszystkie sprawy prowiantowe i dostarczenie forszpanów, nie należą do rzędu rekwizycyj za które potrzeba potwierdzenia rządowego. Wojsko pruskie jak się rozumie samo przez się ma prawo do żądania prowiantu i forszpanów.

4. W ostatnich dniach podano tyle prośb przez osoby prywatne w sprawach ogólnokrajowych, iż danie odpowiedzi na te prośby, przy innych pilniejszych sprawach staje się nie możliwym. W przyszłości więc te tylko prośby przyjęte i uwzględniane będą, które przez Władze miejscowe jako dostatecznie umotywowane uznane i złożone zostaną.

Według rozkazu gubernatora pruskiego w Pradze wszystkie szynki zamknięte być muszą o godzinie 10tej wieczór. Mówią, iż burmistrz pragski udał się do gubernatora pruskiego z zapytaniem czyli rozkaz ten odnosi się i do kawiarni, hotelów, restauracji i innych lokalów w których zbierać się zwykła wykształcona klasa mieszkańców, ci co do teatrów uczęszczają i ci co chwilowo tylko w Pradze mieszkają.

(*Wiadomości bieżące.*) Z Augsburga donoszą, że prezydentalny poseł austriacki przy sejmie związkowym baron Kübeck, odjechał dnia 28. z. m. na wezwanie do Wiednia, poruczając na czas nieobecności swojej prezydium i głos austriacki król. bawarskiemu postłowi.

(*Szkody przez wojnę zrujnowane.*) Z polecenia c. k. ministerstwa handlu jenerałny dyrektor komunikacji radca dworu Wagner ma zwiedzić wszystkie miejsca w których drogi, koleje żelazne, mosty itp. popsute lub chwilowo przerwane zostały i przedłożyć wnioski względem spiesznej naprawy szkód jak tylko zawarcie pokoju stanie się pewnem. Podobnież ze strony n. a. wydziału krajowego będą wysłani inżynierowie dla rozpoczęcia naprawy tych środków komunikacyjnych, które są utrzymywane z funduszu krajowego. Drogi i mosty należące do konkurencji gmin, będą naprawione staraniem tychże.

(*Pomoc dla rannych.*) Za pozwoleniem ministerstwa wojny, profesor Dumreicher wraz z swoimi uczniami, tudzież członkowie komitetu patriotycznego pp. Br. Gorupp, Rohrwerk, i Kaller udają się do Königgrätz z znacznymi zapasami ryżu, cukru, kawy, wina, bielizny i odzieży, itd. Mają zwiedzać i zaopatrywać tamtejsze szpitale, a rannych w miarę możliwości odsłać do Wiednia. Komitet patriotyczny ma także zająć się należytem pogrzebaniem poległych, którzy obecnie są przysypani ziemią ledwie na stopę, tudzież zwiedzać i zaopatrywać szpitale w okolicy Königgrätzu.

Peszt, 31. lipca. „Magyar Világ“ pisze z powodu uwag nad bytnością w Wiedniu Pałackiego i Riegera: Zasady jedności państwa, federalizmu i dualizmu mogą się pogodzić ze sobą do pewnego punktu, poza który stają się nonsensem i zagrażają pokojowemu skonsolidowaniu się monarchii. Dopóki wysłuchanie i pogodzenie życzeń ludów i uregulowanie monarchii na tej podstawie stanowi przyznany program rządu, nie widzimy w tem nic zatrważającego, iż rząd naradza się z przywódcami jakiego bądź stronnictwa.

„Pesti Naplo“ donosi, że Melchior Lonyay wyjechał do Halli a nie do Wiednia, jak pisano.

Zagrzeb, 31. lipca. (*Transport jeńców.*) Dziś przedpołudniem przybył tu koleją żelazną transport, złożony z 1000 prawie zabranych w niewolę ochotników włoskich, między tymi 15 oficerów. Słychać, że będą internowani w Pograniczu wojskowym.

Tryest, 30. lipca. C. k. Namiestnictwo wybrzeża morskigo wydało następujące rozporządzenie: Ze względu na obecne

stosunki koniecznem jest ściśle strzeżenie osób na granicy ku stronie Włoch. Według zawiadomienia c. k. komendy wojskowej w Gorzycy, wojska tamże stojące dostały rozkaz nie przepuszczenia nikogo, nie zaopatrzonego w paszport lub kartę legitymacyjną, podpisaną przez najbliższą komendę wojskową. Ci, coby potajemnie wśliznąć się usiłowali, będą uwięzieni i karani według praw wojskowych.

(*Dalszy ciąg strat armii północnej w północce pod Spandalungą dnia 11. lipca 1856*)

Z drugiego batalionu strzelców cesarskich: Ciężko raniony: podporucznik Franciszek Hartmann, przez upadek ze skały. Nieodszukany: lekarz Rudolf Beskvar.

Następujący c. k. oficerowie znajdują się w niewoli w Gdańsku:

Z pułku piechoty hr. Hartmann-Klarsteina Nr. 9. Kapitanowie: Jan Bernacki, i Henryk Zednik i porucznik Ignacy Rössel.

Z pułku piechoty hr. Gyulaja Nr. 33. Podporucznik Fryderyk Görtz.

Z pułku piechoty Króla hanowerskiego Jerzego V. Nr. 42. Kapitanowie: Edward Zambaur, Jan Ernst, porucznicy: Albrecht Adam, Wincenty Schmidt, Jan Schmiedinger, i podporucznicy: Gustaw Müller, Gustaw Schmidt, Juliusz Hauschka, Jerzy Flech-sing, Alfred Alemann.

Z pułku piechoty barona Gorizzutti Nr. 56. Kapitanowie: Jan Lippa, Rudolf Balduin, i podporucznik Alfred Theufert.

Z pułku piechoty Fryderyka Franciszka W. Księcia Meklen-burg-Schwerin Nr. 57. Porucznik Oskar Liborio, i podporucznik Antoni Dopler.

Z pułku piechoty Wilhelma Księcia Wirtemberskiego Nr. 73. Kapitan Karol Maly, i podporucznik baron Joné (?)

Z pułku piechoty Wilhelma Księcia Szlezwik-Holsztyn-Glücks-burgskiego Nr. 80. Porucznik Jan Mantovan.

Z 26. batalionu strzelców połowych. Kapitan Maurycy Focht-mann, porucznik Karol Hoffmann, i podporucznik Seweryn Kier-nicki.

Z pułku kirysyerów Alexandra Księcia Heskiego Nr. 6. Po-rucznik Defendente Ferrari.

Z pułku huzarów W. Księcia rosyjskiego Mikołaja Nr. 2. Ma-jor Maurycy Siesz.

Z pułku ułanów Cesarza Franciszka Józefa Nr. 1. Rotmistrz Alojzy Książę Liechtenstein.

Sprostowanie.

Porucznik Karol Kunze z 14. batalionu strzelców, podany w wykazie jako poległy, jest raniony w Bolkenheim na Szlasku. Rotmistrz Alfred Bassenheim z pułku kirysyerów hr. Wrangla Nr. 2., podany w wykazie jako raniony i jeńiec, jest tylko lekko rani-ony w Wiedniu.

Anglia.

Londyn, 26. lipca. (*Cholera w Londynie.*) Cholera gra-suje mocno w Londynie. Dotąd nie przekroczyła wschodniej części miasta, nizko położonej i przez uboższą ludność zamieszkałej, lecz tam bardzo jest niebezpieczna. Cholera pojawiła się nagle, w pierw-szych bowiem dwóch tygodniach bieżącego miesiąca wykazano tylko 14 i 32 przypadków cholery, w trzecim zaś tygodniu już 346 przy-padków. Krom cholery śmiertelność jest wielka w Londynie, i nie jeden opuszcza stolicę, coby w niej dłużej zostać chciał. Wilgoć mieszkań i ubóstwo najróżd cholere przyciągły, dotąd bowiem wszystkie przypadki cholery pokazały się nad Tamizą, w dzielni-cach miast przez ubóstwo zamieszkałych. Zresztą i wpływy atmos-feryczne przyczyniły się do szerzenia zarazy; w końcu czerwca i z początkiem lipca były wielkie upały, przy silnym wietrze wscho-dnim, który do Londynu zawsze choroby sprowadza. Gdyby się wiatr zmienił i deszcze ustały, mogłoby to wypędzić nieproszonego gościa, lepiej niż środki, jakie rząd i władze gminne zarządzają, bo środki te są niedostateczne, a nawet najlepsze przepisy policyjne nie dadzą się w Anglii tak ściśle przeprowadzić, jak na kontynen-cie, gdzie władza więcej jest scentralizowana.

Francya.

Paryż, 30. lipca. „Constitutionel“ pisze: Cesarz był wezo-raj na mszy w nowym kościele w Vichy. Biskup z Moulins, hr. Dreus-Breze miał przemowę do Cesarza, który w odpowiedzi na nią oświadczył, iż zawsze jest gotów prosić Boga u stóp ołtarza, ażeby go miał w swojej opiece, dla zabezpieczenia dobra religii i wielkich spraw, które Opatrzność w ręce jego złożyła.

Niemcy.

Karlsruhe, 28go lipca. (*Nowe ministeryum badeńskie.*) „Karlsruher Zeitung“ ogłosiła skład nowego ministeryum badeń-skiego. Prezesem rady ministrów mianowany został Mathy, zarazem ministrem handlu i finansów. Ministrem spraw wewnętrznych Joley i tymczasowo ministrem sprawiedliwości, ministrem spraw zewne-trznych Freidorf. Dawniejsi ministrowie Ludwig i Nuslin zostają na swoich posadach.

Przeszłej nocy odjechał pełnomocnik badeński do pruskiego jenerała Manteuffla dla zawarcia zawieszenia broni między Prusami a Badenem. Dziś odjedzie pełnomocnik do Nikolsburga dla wzięcia udziału w negocyacjach o zawarcie rozejmu i prelimiaryj pokoju.

KRONIKA.

(Banda złodziei.) Dnia 31. z. m. stawali przed sądem (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarż. zastęp. prok. pań. p. Buszak) Zaharko Badań z Hrebenego 33 l. st. wol. ob. gr. kt. już 5 razy karany kryminalnie za kradzież, Kość Humen z Hrebenego, 23 l. st. wol. obrz. gr. kt., Fedko Luchowy właściciel gruntu z Werchraty 26 l. żonaty, obrz. gr. kt. już karany kryminalnie za kradzież, Iwan Semak właściciel gruntu z Hrebenego 27 l. żonaty, obrz. gr. kt. już kilkakrotnie karany za kradzież, Stefan Łopuch z Horaju Hrebenego 21 lat, st. wol. obrz. gr. kt. już 3 razy karany za kradzież, Dymitr Luchowy z Werchraty 20 l. stana woln. obrz. gr. kt., Tańka Humen właścicielka gruntu z Hrebenego 40 l. wdowa, obrz. gr. kt., i Anna Luchowa właścicielka gruntu z Werchraty 30 l. obrz. gr. kt., i częścią przynali się, częścią przekonani zostali że popełnili przestępstwa następujące: Badan i Kość Humen skradli ukryte w lesie narzędzia ciesielskie wartości 11 zł., Fedko Luchowy, Iwan Semak, Stefan Łopuch i Badan skradli z miejsca zamkniętego rzeczy wartości 48 zł., Fedko Luchowy wraz z bratem swoim Dymitrem, ukradł 12 owiec i nieco prosa; nakoniec Fedko Luchowy i Badan ukradli świnie. Sąd skazał Badana na 2½ lat (prok. prop. 4 l.) Kościa Humena na 5 miesięcy, Fedka Luchowego na rok z postem w każdym tygodniu i 20 plag (prok. prop. 1½ r.) Stefana Łopucha na rok i 20 plag (prok. propon. 2 l.), Dymitra Luchowego na 2 miesiące, Tańkę Humen i Annę Luchową na 4 tygodnie więzienia. Wszyscy obwinieni przyjęli wyroki.

(Usiłowanie otrucia.) W Cholejowie temi dniami pewien włościanin jedząc barszcz z miski znalazł na spodzie znaczniejszą ilość żywego srebra, w skutek czego natychmiast śledztwo wytożone zostało.

(Nikolsburg.) W mieście tem, które z powodu toczących się obecnie układów o pokój smutnej nabywa sławy, nie pierwszy już raz po krwawych bojach zgromadzają się dyplomaci. Tutaj zawarty został pokój po bitwie na górze Białej (1620) pomiędzy kardynałem Ditrichstein ze strony Cesarza a Bethlenem Gabor sprzymierzonym z zbuntowanymi stanami Czech i Morawii, który pobił pod Pressburgiem ces. generała Dampierre i wkroczył już był do Morawii. Tu w grudniu 1805 ułożono preliminarja pressburskiego pokoju po nie-szczęśliwej bitwie pod Austerlitz. W tym samym zamku, może w tych samych komnatach, gdzie mieszkał wówczas Napoleon I., mieszka teraz Król pruski. Prusacy gościli tu już w roku 1742. Dnia 22. lutego t. r. wkroczył do Nikolsburga korpus pruski pod wodzą generała Posadowskiego i zażądał tytułem okupu od księcia Ditrichsteina 30.000 franków, od miasta 20.000 fr., od gminy izraelickiej 20.000 fr.; opuszczając miasto po kilku tygodniach generał pruski zabral z sobą całą kosztowną stadninę książęcą.

(Cholera.) „Czas“ pisze: Jakkolwiek nie masz dotąd obawy wybuchu cholery w naszych stronach, wszelako gdy takowa dostała się już z Księstw Naddunajskich do Bukowiny, a następnie do obwodu Kolomyjskiego, z Petersburga zaś na Litwę i zagląda już w okolice Warszawy lubo sporadycznie, przeto tak w Warszawie jak we Lwowie przedsięwzięto już środki ostrożności dla przyjęcia tego nieproszonego gościa. W Krakowie również wyznaczoną ma być komisja sanitarno-urzędnicza dla obmyślenia środków zapobiegawczych i przygotowania zakładów lekarskich. Jeśli się pokaże być zbyteczną, tem lepiej.

Lubo się nie wdajemy w udzielanie rad lekarskich, zwracamy jednak uwagę lekarzy na spostrzeżenia w tej mierze czynione. Uważano bowiem, że robotnicy mający do czynienia z żelazem nie są narażeni na cholere, a inne obserwacje podaje w tej mierze „Gazeta Śląska“ co do miedzi. Pisze ona bowiem, że aptekarz Teodor Schube wykazał statystycznie od roku 1836, jako w żadnej kopalni miedzi, w żadnej kuźni lub fabryce wyrobów miedzianych nie zaszedł ani jeden wypadek cholery. Z tego powodu zalecał tenże Schube jeszcze w roku 1855 noszenie na ciele kawałka miedzi wielkości dwutalarówki, obwinętego w płótno, a mianowicie radził ten krawczyk miedzi nosić zawieszony na szyi tak, aby przypadał w okolice dolka i żołądka. Noszenie miedzi bez obwiniecia na golem ciele sprawiłoby bicie serca. „Elberfelder Ztg.“ podaje sprawozdanie lekarza S. Burga o działaniu miedzi na organizm ludzki. I ten lekarz utrzymuje, że w latach 1832, 1849 i 1854 zaden z robotników mających do czynienia z miedzią nie padł ofiarą cholery; również nie podlegali jej robotnicy przy wyrobie siarkanu miedzi. Lekarze francuscy uchroniali żołnierzy w Paryżu, Gallipolis i Warnie od cholery nakazując im nosić na ciele cienkie blaszki miedzi i dając im po kilka kropli dziennie rozczynu siarkanu miedzi. Powiada on, że noszenie pierścionków i blaszek miedzianych zapobiega kurczom, wymiotom, ścisłaniu żołądka. Wiadomo też, że tak zwane galwaniczne łańcuszki składały się z ogniw miedzianych i cynkowych. Przypominamy również, że lekarze paryscy radzili osobom cierpiącym ból głowy nosić na chwilkę obręcz miedzianą na głowie, tak, iż „Charivari“ zrobił karykaturę, gdzie w salonie siedzą wszystkie damy w rondelkach i kociołkach na głowie. Dr. Burg zadaje chorym na cholere rozczyzn siarkanu miedzi.

będzie mogła wiele zboża wywieść za granicę; przytem utrzymują jedni, że po upływie 2 miesięcy ceny zboża w Galicyi spadną znacznie, drudzy zaś, że z powodu popytu z zagranicy utrzymają się przynajmniej w dzisiejszej wysokości. Bądź co bądź, byłoby dobrze, aby klasa posiadająca trzymała się starej zasady przyjętej w należycie urządzonych gospodarstwach, według której tylko połowę produktów po pierwszej młócce sprzedawać, a resztę na później zachować należy. Tym sposobem można osiągnąć ceny przeciętne i nieraz uchronić się znacznych strat. Loco Lwów były ceny następujące: *Pszenica* tegoroczna korzec 170 ₰ wagi po 6 zł. 25 c. na przeszłoroczną pokup słaby. *Jęczmień* żądano po 4 zł. 50 c. za korzec 141 ₰ wagi, lecz nie było pokupu, wiadomo bowiem, że w Galicyi gatunki pełnej wagi nie są rzadkością. *Zyto* podobnie nowego zbioru korzec 160 ₰ wagi 4 zł. 30 c.; właściciele młynów parowych i wodnych spodziewając się, że ceny pójda w górę, gotowi są do zakupna na większy rozmiar. *Owies* płacono po 2 zł. 50 c. Zbiór tegoroczny owsa będzie tego roku jak się zdaje dość obfity tak w górach jak w równinach.

Wełny po większej części rosyjskiej i besarabskiej przeznaczony dla fabryk w Bielsku dowieziono do Lwowa w tygodniu ubiegłym 1300 cet.; większe ożywienie w popycie na ten artykuł nastąpi dopiero, gdy spekulanci wrocławscy wezmą w nim udział. Transporta towarów kolonialnych nadchodzą do Galicyi ciągle przez Rosyę koleją warszawsko-wiedeńską. W tygodniu ubiegłym dowieziono około 2700 cet. Transporta drzewa ożywiły się znowu w skutek podniesienia się stanu wody w rzekach galicyjskich większych i mniejszych. Z Krakowa wysłano Wisłą znaczniejszą partycę soli do Królestwa Polskiego.

Na targowiczych zamiejscowych były ceny następujące: *Przemysł*: pszenica 170 ₰ 7 zł. 50 c. do 8 zł., zyto 159 ₰ 5 zł. 60 c., jęczmień 134 ₰ 4 zł. 5 c., owies 98 ₰ 2 zł. 40 c., dowóz zyla znaczny, sprzedaż nie ożywiona. *Rzeszów*: pszenica 170 ₰ 8 zł., jęczmień 140 ₰ 4 zł. 10 c., zyto 158 ₰ 5 zł., owies 100 ₰ 2 zł. 70 c., popyt słaby i sprzedaż nie ożywiona. *Sędziszów*: pszenica 170 ₰ 7 zł. 91 c., jęczmień 140 ₰ 4 zł. 50 c., zyto 160 ₰ 5 zł. 25 c., owies 98 ₰ 2 zł. 40 c. Spekulanci spodziewają się, że ceny spadną i zachowują się wyczekująco. *Bochnia*: pszenica 170 ₰ 7 zł. 40 c., jęczmień 140 ₰ 5 zł. 55 c., zyto 159 ₰ 6 zł. 11 c., owies 100 ₰ 2 zł. 63 c. Na owies odbył znaczny, na inne artykuły słaby. *Tarnów*: pszenica 169 ₰ 7 zł. 15 c., jęczmień 143 ₰ 5 zł. 85 c., zyto 160 ₰ 6 zł. 15 c., owies 99 ₰ 2 zł. 56 c., zyto i owies skupują na konsumpcję miejscową.

Bydła *rzeźnego* i *opasowego* wywieziono do Podłęża tylko 150 sz., handlarze wstrzymują się z przesłkami nie chcąc narażać się na niezmierne kołowanie dla dostania się na miejsce odbytu.

Do „Gazety Polskiej“ piszą z Odessy: Dochodzi nas fakt bardzo ważny: Dyrekcya odesko-bałckiej drogi żelaznej zapowiedziano już do przewozu na miesiąc sierpień z Bałty i Birzały do Odessy 700.000 czetwerti zboża. Takie zapowiedzenie na jeden tylko miesiąc i z jednej tylko bałckiej okolicy, wiele rokuje, tym bardziej że to z pierwszych dopiero zbiorów. Przy obecnych zawikłaniach na zachodzie Europy, przy ciąglem żądaniu zboża i innych zagranicznych portów a spodziewanym tu urodzaju, tak wczesna przesyłka 700.000 czetw. zboża na zachód może nam przynieść wielkie korzyści, a nawet wpłynąć na podniesienie naszego kursu. Dotąd traciliśmy wiele na tem, że w skutek przeszłorocznego nieurodzaju, nie mogliśmy nagromadzić znacznych zapasów zboża w Odessie, i nie mogliśmy czynić zadość ciągłym żądaniom z zagranicy. Większe sprzedaże na targu odeskim zawierano zwykle na termin na przyszłą jesień. Niemasz wątpliwości, że działalność tej drogi żelaznej nie ograniczy się ilością zboża wzmiarkowaną wyżej i że przyszła jesień przekona dopiero, jak ważną była budowa tej drogi i pospieszne jej otwarcie. Heż to pracy i kosztów oszczędzi się na przewozie jednego tylko miliona czetwerti po kolei żelaznej, za cenę przez pół mniejszą od drogi zwykłej. Wprzód cały ten milion czetwerti przybyłby na targ odeski dopiero w późnej jesieni, a wyprawiony byłby zagranicę na przyszły rok. Stracilibyśmy więc wszelkie korzyści z obecnego ożywienia się targu zagranicznego. Teraz zyskamy i na masie sprzedanego zboża i na wysokich cenach, a nawet na czasie. Kapitał otrzymamy już w jesieni, i prawie rokiem wprzód będzie można nim obracać.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(S) **Lwów, 4. sierpnia.** W Galicyi tak wschodniej jak zachodniej mieliśmy, z przerwami 6 do 12godziennymi, ciągłe deszcze, które jeżeli dłużej trwać będą, mogą wiele zaszkodzić zbożu leżącemu na pokosach. Zyto jest już prawie wszędzie zwiezione, i niektórzy właściciele wielkich posiadłości utrzymują, że w tym roku jest bardzo wydatne, drudzy jednak zwłaszcza w Galicyi zachodniej żalą się bardzo.

W handlu zbożowym, po niespełna czterotygodniowej najzupełniejszej stagnacyi nastąpiło pewne ożywienie, do czego przyczyniło się po części wyjaśnienie w stosunkach politycznych, po części nadchodzące zlecenia kupna. Z Jarosławia wywieziono już do Krakowa kilka tysięcy cetnarów zyla tegorocznego. W Rzeszowie zawiązały się dwie spółki spekulantów z kapitałami 40.000 i 80.000 zł. pierwsza do zakupna nasiona, druga do zakupna zyla i pszenicy. Zgadniają się wszyscy, że tego roku Galicya

Ostatnia poczta.

1 i 2 szpruck, 2. sierpnia. Wczoraj nastąpił powszechny wymarsz pospolitego ruszenia; straż leśna, żandarmi i urzędnicy przyłączyli się. Ochotników i strzelców wzywano; pieniądze na rękę, broń i amunicyę rozdzielono wszędzie; włoskich robotników od kolei Brennerskiej oddalono, cywilnych inżynierów rekwirowano do obwarowania przesmyków. Tymczasem nadeszła wiadomość o przedłużeniu zawieszenia broni.

Bukareszt, 2. sierpnia. Rząd stara się zaciągnąć w Paryżu pożyczkę. W armii nastąpiły znaczne redukcye, wszystkich granicarzy rozpuszczono. Radzca Rosetti został mianowany prefektem policyi.

„Gazeta Polska“ przynosi następujące telegramy:
Berlin, 3. sierpnia o 11ej w nocy. „Nord D. All. Ztg.“ Po powrocie króla rozpoczną się w Berlinie układy z południowami Niemcami.

